

مجله‌ی علوم تربیتی دانشگاه شهید چمران اهواز
بهار و تابستان ۱۳۹۴، دوره‌ی ششم، سال ۲۲
شماره‌ی ۱، صص: ۶۶-۳۹

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۲/۰۸/۱۴
تاریخ بررسی مقاله: ۱۳۹۲/۰۹/۱۷
تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۳/۰۹/۲۹

درس پژوهی، رویکردی نوین در توسعه حرفه‌ای معلمان

*
یحیی معروفی

**
زهره کرمی

چکیده

هدف از انجام این پژوهش، دستیابی به تجارت معلمان شرکت‌کننده در گروههای درس پژوهی مدارس بود. این پژوهش به شیوه کیفی و با استفاده از روش نظریه داده بنیاد انجام شد. داده‌ها از طریق مصاحبه نیمه ساختاریافته گردآوری شدند و نمونه‌گیری هدفمند تا رسیدن به نقطه اشباع ادامه یافت. تحلیل نتایج نشان داد از نظر معلمان شرکت‌کننده، درس پژوهی در سه حوزه دانش، مهارت و نگرش توانسته به توسعه حرفه‌ای آن‌ها کمک کند. دانش شامل: دانش محتوایی، دانش تدریس، و دانش درس پژوهشی؛ مهارت شامل: مهارت‌های فکری، مهارت تدریس، و مهارت درس پژوهی؛ و نگرش شامل: تمایل به همکاری، تمایل به مذاکره، کسب رضایت درونی، و ایجاد انگیزه و علاقه بود. بر اساس نتایج حاصل از این پژوهش، پیشنهاد می‌شود معلمان از درس پژوهی جهت توسعه حرفه‌ای خود و حل مسائل فرایند یادگیری استفاده کرده و در گروههای درس پژوهی مدارس، مشارکت فعال داشته باشند.

واژه‌های کلیدی: توسعه حرفه‌ای معلمان، درس پژوهی، نظریه داده بنیاد.

y.maroofi2007@gmail.com

* دانشیار گروه علوم تربیتی دانشگاه بوعالی سینا همدان

** دانشجوی دکتری برنامه‌ریزی درسی دانشگاه بوعالی سینا همدان و مدرس دانشگاه فرهنگیان (نویسنده karami_z@yahoo.com مسئول)

مقدمه

دنیای امروز که هر لحظه در حال تغییر و دگرگونی است، نیازمند افرادی است که بتوانند خود را با شرایط جدید وق福 دهن و از قافله ترقی عقب نمانند. در این دنیای پیچیده و متغیر، آموزش و پرورش با رشد روزافزون دانش، اطلاعات و فناوری‌های نوین مواجه است. اگر معلمان برای این شرایط خود را آماده نکنند، قادر به ادامه فعالیت نخواهند بود و در صورت ادامه فعالیت، هم خود متضرر می‌شوند و هم به دانش‌آموزان زیان می‌رسانند. متأسفانه نتایج پژوهش‌ها حاکی از آن است که عملکرد حرفه‌ای معلمان، چندان مطلوب نیست. یافته‌های پژوهش کریمی (۱۳۸۷) نشان داد که معلمان دوره ابتدایی از نظر صلاحیت‌های آموزشی، تدریس، علمی، رفتاری، شخصیتی، اجتماعی، فکری، مدیریتی، عملکردی، اخلاقی، حرفه‌ای، یادگیری مادام‌العمر و فناوری از وضعیت مطلوبی برخوردار نیستند و صلاحیت آنان در مؤلفه‌های فناوری، یادگیری مادام‌العمر، حرفه‌ای، عملکردی، فکری و تدریس از سطح متوسط، کمتر است. نتایج پژوهش دانش‌پژوه و فرزاد (۱۳۸۵) نیز در زمینه ارزشیابی مهارت‌های حرفه‌ای معلمان دوره ابتدایی نشان داد که معلمان ابتدایی در اجزای مهم تدریس با برخی نارسانی‌های جدی مواجه هستند. در فعالیت‌های آموزشی به هدف‌های مهارتی، کمتر از هدف‌های دانشی و نگرشی توجه می‌کنند. اکثر آن‌ها پایین‌دکوهای سنتی تدریس هستند و از فناوری اطلاعات و روش‌های فعال به صورت محدود استفاده می‌کنند. روش تدریس آن‌ها بیشتر معلم محور است و به روش‌های فعال تدریس چندان توجهی ندارند، در دستیابی به هدف‌های مهارتی نیز موفق نبوده‌اند. همچنین یافته‌های پژوهش دانش‌پژوه (۱۳۸۲) نشان داد که معلمان راهنمایی در برخی از راهکارهای تدریس، مانند فنون پرورش مهارت‌های عملی، ضعف دارند. معلمان مطالب درسی را بازندگی واقعی دانش‌آموزان کمتر ربط می‌دهند و به جای آن که دانش‌آموزان را به فرضیه‌سازی و تفکر علمی و حل مسئله وادارند، اغلب سعی می‌کنند محتوای برنامه را با روش‌های غیرفعال به ذهن دانش‌آموزان منتقل کنند. همچنین معلمان از برخی اصول و راهکارهای تدریس که تسهیل‌کننده فرآیند یاددهی یادگیری هستند، آگاهی کافی ندارند یا فرصت اجرای آن‌ها را در کلاس درس پیدا نمی‌کنند. با توجه به آنچه عنوان شد می‌توان گفت توسعه حرفه‌ای معلمان باید یکی از ضروری‌ترین برنامه‌های آموزش و پرورش باشد.

توسعه‌ی حرفه‌ای معلمان عبارت است از «فرایندها و فعالیت‌های طرح ریزی شده به منظور افزایش دانش، مهارت و نگرش حرفه‌ای معلمان تا اینکه بتوانند موجب بهبود یادگیری دانش آموزان شوند» (گاسکی^۱، ۲۰۰۰؛ به نقل از طاهری، عارفی، پرداختچی و قهرمانی، ۱۳۹۲). توسعه حرفه‌ای باکیفیت بالا، عنصری اصلی در هر طرح نوین برای ارتقای سطح تعلیم و تربیت است (گاسکی، ۲۰۰۲). نتایج پژوهش باچینسکی و هانسن^۲ (۲۰۱۰) نشان داده که توسعه حرفه‌ای معلمان موجب افزایش دانش محتوایی آن‌ها، استفاده از روش تدریس مبتنی بر پژوهش در کلاس درس و بهبود یادگیری دانش آموزان می‌شود. حرفه‌ای شدن معلمان بر جنبه‌های فنی و حرفه‌ای تدریس و ارتقاء موقعیت اجتماعی حرفه معلمی مرکز است. حرفه‌ای شدن فرآیندی است که به‌وسیله آن انجام یک حرفه مستلزم داشتن مهارت‌های ویژه‌ای است. معلم حرفه‌ای باید درک عمیق‌تری از دانش محتوایی، رشد کودک، سبک‌های یادگیری، راهبردهای تدریس و مجموعه‌ای جدید از ارزش‌ها همراه با احترام به تفاوت‌های فردی، همکاری با همکاران و گرفتن بازخورد مداوم از تدریس و قابلیت هدایت و تغییر و ارتباط مؤثر داشته باشد (وایلانت^۳، ۲۰۰۷؛ به نقل از کریمی، ۱۳۸۷). معلمان به منظور حرفه‌ای شدن باید صلاحیت‌های مناسب را کسب کنند و به‌طور مداوم در حال پالایش آن‌ها باشند. کاستر^۴ و همکاران (۲۰۰۵) صلاحیت‌های حرفه‌ای معلمان را به پنج دسته اصلی تقسیم کرده‌اند که عبارت‌اند از ۱) دانش تخصصی شامل: داشتن اطلاعات لازم در زمینه دانش تخصصی، و توسعه و بهروز نگهداشتن آن؛ ۲) ارتباطات شامل: برقراری ارتباط با دانش آموزان با داشتن پیشینه مختلف، هدایت انجام وظایف، تحلیل و روشن‌سازی دیدگاه‌های دانش آموزان؛ ۳) سازمان‌دهی شامل: تعیین سیستم عملکرد دانش آموزان، مدیریت زمان و تنظیم برنامه درسی مطابق اهداف سازمانی؛ ۴) پدagogی شامل: کمک به دانش آموزان و تعیین نیازهای یادگیری، تنظیم برنامه درسی بر اساس نیاز دانش آموزان مختلف، طراحی فعالیت‌هایی برای تسهیل یادگیری و رشد فرآگیران، استفاده از فناوری اطلاعات در تدریس؛ ۵) صلاحیت رفتاری شامل: داشتن رویکرد دموکراتیک، نگرش پیش‌کننی، کنجدکاوی در مورد تازه‌ها، صداقت و درستی

1- Guskey

2- Buczynski & Hansen

3- Vaillant

4- Koster

(به نقل از کریمی، ۱۳۸۷).

تریبیت حرفه‌ای معلمان در هر عصر متفاوت است و ملاک‌های امروزی تربیت حرفه‌ای معلمان نسبت به گذشته تغییر پیداکرده است. امروزه در تربیت حرفه‌ای، عنصر حرفه‌ای به فردی اطلاق می‌شود که از طریق کاربرد دانش استانداردشده در موقعیت‌های خاص به حل مسئله یا مشکل‌گشایی می‌پردازد. به همین دلیل، شون^۱ اظهار می‌دارد که برنامه‌های تربیت حرفه‌ای را باید به سمتی سوق داد که محصول آن تربیت کارگزاران عملی فکور یا کارگزاران حرفه‌ای باشد که تفکر در حین عمل را به عنوان یک هنجار حرفه‌ای پذیرفته باشند. او ویژگی اساسی الگوی تربیت حرفه‌ای خود را در آن می‌داند که به کارگزاران و متصدیان عملی در هر قلمرو حرفه‌ای (در تربیت معلمان و مریبان) فرست خلق و افزایش دانش حرفه‌ای اعطا شود و از آن‌ها انتظار رود که منحصراً به کاربرد دانش و معرفت تولیدشده توسط دیگران اکتفا نکنند (مهرمحمدی، ۱۳۷۹، ص ۳۲). یکی از راه‌های خلق و افزایش دانش حرفه‌ای، درگیر نمودن معلمان در فرایند پژوهش معلم محور است. زهوریک^۲ یکی از پژوهشگران تعلیم و تربیت، معتقد است که در جریان یاددهی- یادگیری لازم است معلم به عنوان پژوهشگر عمل کرده و با به کارگیری مهارت‌های فرایند علمی یا مهارت‌های حل مسئله به طور مستمر در پی دستیابی به حقیقت باشد و فعالانه و با اتكای به نفس، مسیر رشد و کمال حرفه‌ای را طی نماید (زهوریک، ۱۹۸۷؛ به نقل از مهرمحمدی، ۱۳۷۹، ص ۳۳). گاسکی (۲۰۰۹) نیز ادعا می‌کند که به منظور بهبود توسعه حرفه‌ای، مریبان باید با پژوهشگران مشارکت فعال داشته باشند و خودشان هم به انجام تحقیقات مبادرت ورزند. معلمان پژوهشگر، معلمان فکوری هستند که همواره در پی حل مسائل هستند. وست^۳ (۲۰۱۱) بیان می‌کند معلمان فکور همیشه در جستجوی راه‌هایی برای بهبود تدریس خود هستند.

بسیاری از معلمان به تنایی قادر به ارتقاء حرفه‌ای خود نیستند؛ مسائل تدریس را نمی‌شناسند؛ نمی‌توانند مسائلشان را در تدریس حل کنند؛ هرگاه با سؤالی مواجه می‌شوند، جرأت پرسیدن سؤال از همکارشان را ندارند، چون می‌ترسند که به بی‌سوادی متهم شوند؛ از مشاهده کلاس و تدریس خود توسط دیگران نگران می‌شوند؛ از تعامل با سایر معلمان نیز

1- Schon

2- Zahoric

3- West

به منظور حل مسائل تدریس، هراس دارند. ساگور^۱ (۱۹۹۲) اشاره می‌کند که معلمان نسبت به بسیاری از متخصصان زمینه‌های خارج از آموزش و پرورش، منزوی‌تر هستند و از تعامل و همکاری با یکدیگر در سراسر روز لذت کمتری می‌برند. از این‌رو، یکی از روش‌هایی که به توسعه حرفه‌ای معلمان و خارج شدن آن‌ها از این انزوا کمک می‌کند، درس پژوهی است. تعامل بین معلمان، استفاده از تجارب معلمان با تجربه و همکاری و مشارکت فعال، کلید اصلی موفقیت در درس پژوهی است. چارچوب معرفت‌شناسختی^۲ برای درس پژوهی را می‌توان به صورت ترکیبی از عمل‌گرایی^۳ و سازنده گرایی اجتماعی^۴ دانست. به عقیده کرسول^۵ (۲۰۰۷) سازنده گرایی اجتماعی، یک جهان‌بینی است که در آن مردم به دنبال درک دنیایی هستند که در آن زندگی و کار می‌کنند؛ بنابراین، سازنده گرایی اجتماعی بر ماهیت اجتماعی دانش و اعتقاد به این‌که دانش از طریق تعاملات اجتماعی ایجاد می‌شود، تأکید دارد. همچنین درس پژوهی با نظریه یادگیری^۶ تحولی نیز در ارتباط است. مزیرو، تایلر و همکاران^۷ (۲۰۰۹) یادگیری تحولی را به عنوان فرایندی پویا تعریف می‌کنند که ملاک‌های نامعین را دگرگون می‌کند تا آن‌ها را فراگیر، باز، و قادر به تغییر نماید (ص ۲۲). نظریه یادگیری تحولی معلمان را قادر خواهد ساخت تا اصلاحات یا تغییرات پایداری در شیوه ادراک خود از جهان ایجاد کنند و مطابق با آن کار روزانه خود را انجام دهند.

پژوهشگران دریافت‌هایند که در برنامه‌های مؤثر توسعه حرفه‌ای، تجارب یادگیری معطوف به محتوایی خاص و روش تدریس، مرتبط با آموزش آن محظوظ است؛ این برنامه‌ها حاوی تجارب یادگیری فعال برای معلمان هستند؛ آن‌ها با فعالیت مشارکتی معلمان در گروه‌های یادگیری مرتبط هستند؛ تجربه یادگیری اولیه با آماده‌سازی^۸ مداوم، الگوسازی^۹، و بازخورد تأمیلی^{۱۰} پشتیبانی می‌شود؛ و فعالیت‌های آن‌ها در واقعیت آموزش روزانه گنجانده

-
- 1- Sagor
 - 2- The epistemological framework
 - 3- Pragmatism
 - 4- Social constructivism
 - 5- Creswell
 - 6- Transformational learning
 - 7- Mezirow, Tyler & Associates
 - 8- Coaching
 - 9- Modeling
 - 10- Reflective feedback

می‌شوند (دارلینگ- هاموند، وی، ریچاردسون، آندره، و اُرفانوس^۱، ۲۰۰۹). از آنجا که درس پژوهی^۲ نیز از ویژگی‌های فوق برخوردار است؛ بنابراین برای توسعه حرفه‌ای معلمان، روش مناسبی است.

درس پژوهی که در ژاپن «kenkyu jugyo» نامیده می‌شود، اقدامی ملی برای ارتقاء حرفه‌ای معلم است که در مورد آموزش ریاضیات و علوم دوره ابتدایی، حدود صد سال است که اجرا می‌شود. محققان، پیشرفت پایدار ژاپن در آموزش ریاضیات و علوم را به درس پژوهی معلم محور نسبت داده‌اند (لوئیس^۳، ۲۰۰۲). درس پژوهی یک فرایند یادگیری حرفه‌ای به رهبری معلم است که در آن معلمان به طور نظاممند تدریس خود را به منظور بهبود آموزش و یادگیری موردنرسی قرار می‌دهند (یوشیدا^۴، ۲۰۰۵). مدل درس پژوهی ژاپنی شامل معلمانی است که در گروههای مشارکتی کوچک فعالیت می‌کنند. معلمان برای بحث در مورد اهداف یادگیری یکدیگر را ملاقات می‌کنند. این اهداف آموزشی معمولاً دارای گرایش اجتماعی یا عاطفی هستند، مانند «ایجاد تمایل به یادگیری در کودکان» (لوئیس و سوچیدا^۵، ۱۹۹۷، ص ۳۲۰). ارزش‌های فرهنگی ژاپن مواردی همچون همکاری، روح جمعی، بازاندیشی انتقادی خود^۶ و تلاش است (لوئیس، ۲۰۰۲) که این ارزش‌ها به شدت با اهداف و فرآیند درس پژوهی در هم‌آمیخته‌اند. «تعلیم و تربیت و معلمان نیز در ژاپن به شدت، ارزشمند شمرده می‌شوند. عموم مردم، نقش آموزش در کلاس درس و معلم را ارج می‌نهند و درس پژوهشی‌ها به موقعیت محوری معلمان ژاپنی در آموزش و پرورش ژاپن اذعان دارند. آن‌ها به شکل دادن و تغییر آموزش در کلاس درس کمک می‌کنند (لوئیس و سوچیدا، ۱۹۹۸، ص ۵۰). به گفته‌ی لوئیس و هرد^۷ (۲۰۱۱)، درس پژوهی در محیطی واقعی و پر از انگیزه (کلاس درس) رخ می‌دهد و روش مداومی را برای بحث، مشاهده، و تجزیه و تحلیل آموزش و یادگیری ارائه می‌دهد. این دو محقق، چرخه درس پژوهی را دارای چهار جزء اصلی می‌دانند:

۱. مطالعه برنامه درسی و تدوین اهداف: اهداف یادگیری و انتظارات مربوط به برنامه درسی

1- Darling-Hammond, Wei, Richardson, Andree, & Orphanos

2- lesson study

3- Lewis

4- Yoshida

5- Tsuchida

6- Self-critical reflection

7- Hurd

تنظیم می‌شوند؛

۲. برنامه‌ریزی: در این مرحله اهداف یادگیری دانشآموز، انتظارات از او، و طرحی برای جمع‌آوری داده‌ها تنظیم می‌شود؛

۳. اجرای درس پژوهشی: درس توسط یکی از اعضای گروه، تدریس می‌شود و اعضاء دیگر به مشاهده و جمع‌آوری اطلاعات می‌پردازند؛

۴. تأمل: بعد از اتمام تدریس، بحث و گفتگو پیرامون تدریس صورت می‌گیرد و اصلاحات ضروری انجام می‌شود.

استیپانک و همکاران (۱۳۸۹) نیز فرایند درس پژوهی را شامل پنج مرحله می‌دانند که عبارت‌اند از: تعیین اهداف؛ طراحی درس؛ تدریس، مشاهده و گزارش‌گیری؛ تدریس مجدد و اصلاح؛ و بازتاب و مبادله نتایج (ص ۱۲). طبق این پنج مرحله نیز معلمان با همکاری و مشارکت یکدیگر درگیر در پژوهش پیرامون درس و حل مسائل تدریس می‌شوند. از آنجا که مدت‌های مديدة است که درس پژوهی در بسیاری از نظام‌های آموزشی از جمله ژاپن اجرا می‌شود، استفاده از آن برای معلمان و مدیران ژاپنی امری عادی به نظر می‌رسد (هاشیموتو، سوبوتا و ایکدا^۱، ۲۰۰۳). یوشیدا (۲۰۰۵) گزارش می‌دهد که درس پژوهی نقشی کلیدی در تحول آموزش ژاپن ایفا کرده است و به میزان قابل توجهی به بهبود یادگیری دانشآموزان کمک کرده است. به عقیده لوئیس (۲۰۰۲) درس پژوهی یک عامل بسیار مهم در کمک به نوآوری آموزشی در ژاپن بوده است. ماتورا^۲ (۲۰۱۱) نیز ادعا می‌کند که درس پژوهی در ژاپن به‌طور مؤثر، نظریه را به عمل متصل کرده و معلمان را قادر ساخته درک عمیق‌تری از محبت‌ها و تفکر دانشآموزان به دست آورند. بعد از موفقیت درس پژوهی در ژاپن، کشورهای دیگر نیز به این شیوه روی آوردند. یک پژوهه مداخله‌ای درس پژوهی که به مدت دو سال در یک مدرسه دولتی محلی در سنگاپور اجرا شد نشان داد که معلمان، مشاهده کلاس‌های واقعی و اشتراک‌گذاری مشاهدات در بحث درسی پس از تحقیقات را مفید می‌دانستند (فنگ، لی، و هارون^۳، ۲۰۰۹). اولسون، وايت، و اسپارو^۴ (۲۰۱۱) دریافتند که درس پژوهی ساختار مناسبی را برای توسعه حرفه‌ای معلم ارائه می‌دهد و از کاربرد این روش در مدارس حمایت کردند. به

1- Hashimoto, Tsubota, & Ikeda

2- Matura

3- Fang, Lee, & Haron

4- Olson, White, & Sparrow

عقیده لوئیس، پری^۱، و هرد (۲۰۰۴)، درس پژوهی قادر به ایجاد حدود هفت مسیر اصلی برای توسعه حرفه‌ای معلم است: «افزایش دانش در موضوع، افزایش دانش موردنیاز برای آموزش، افزایش توانایی مشاهده دانشآموزان، شبکه همکاران قوی‌تر، اتصال قوی‌تر فعالیت‌های روزانه به اهداف بلندمدت، انگیزه قوی‌تر و حس اثربخشی، و بهبود کیفیت طرح درس‌های موجود». بنابراین لوئیس، پری، و هرد (۲۰۰۴) یادآوری می‌کنند که ارزش درس پژوهی بهمراه بیش از انجام مجموعه‌ای از فعالیت‌ها است. «درس پژوهی به معنای ساخت مجموعه‌ای از مسیرهایی است که رشد مستمر دانش، منابع فردی، و انگیزه موردنیاز برای بهبود آموزش در کلاس درس و فراتر از آن را میسر می‌سازد».

معلمان از طریق درس پژوهی می‌توانند به حل مسائل یادگیری و تدریس بپردازنند و دانش‌ها و مهارت‌های خود را توسعه دهند. در جریان درس پژوهی، معلمان با یکدیگر جهت تدوین طرح درس، اجرا و تحلیل نتایج آن در جهت بهبود یادگیری دانشآموزان همکاری و مشارکت می‌کنند. گروههای درس پژوهی بررسی می‌کنند که دانشآموزان چگونه یاد می‌گیرند و تدریس چه چیزی به تجارب یادگیری آن‌ها می‌افزاید. تحقیقات آن‌ها موجب آگاهی در خصوص این موضوع می‌شود که چه انگیزه و علایقی در دانشآموزان باعث تداوم حضور و یادگیری آن‌ها در کلاس می‌شود. درس پژوهی، همچنین زمینه‌ای را به منظور بررسی محظوظ برنامه درسی ارائه می‌دهد. معلمان در خصوص نحوه انتقال محتوا به دانشآموزان، تحقیق و بحث می‌کنند (استیپانک و همکاران، ترجمه ساکی و مدنی، ۱۳۸۹). فیربنکس و لگرون^۲ (۲۰۰۶) در پژوهشی دریافتند که یادگیری و تدریس معلمان از طریق گفتمان در مورد تئوری و عمل برای حمایت تلاش‌های پژوهشی‌شان، دگرگون شده است. دایین^۳ (۲۰۱۰) بیان می‌کند در طول اجرای درس پژوهی، معلمان چندین بار در طی دوره چندماهه به منظور توسعه یک درس پژوهشی باهم دیدار می‌کنند. در چرخه درس پژوهی، معلمان در یک گروه برای برنامه‌ریزی، بحث، مشاهده و اصلاح دروس موردنپژوهش به صورت مشارکتی باهم کار می‌کنند (لیم، لی، سایتو^۴ و هارن، ۲۰۱۱). به عقیده چوکسکی و فرناندز^۵ (۲۰۰۴) درس پژوهی فرصتی مشترک

1- Perry

2- Fairbanks & LaGron

3- Dubin

4- Lim, & Saito

5- Chokski & Fernandez

برای معلمان همه سطوح است تا از یکدیگر چیزهایی بیاموزند. به عقیده استیپانک و همکاران، ترجمه ساکی و مدنی (۱۳۸۹) درس پژوهی به معلمان کمک می‌کند عقایدشان را ابراز کنند، دانش و مهارت تدریس خود را بهبود بخشنند، درک عمیق‌تری از محتوا به دست آورند و قدرت حل مسئله و تفکر خود را ارتقاء بخشنند.

در پژوهش لیم و همکاران (۲۰۱۱) معلمان به‌طورکلی در مورد درس پژوهی نگرش مثبتی داشتند و با شرکت در پژوههای درس پژوهی در مدارس مربوطه‌شان موافق بودند. سی‌وهفت نفر از معلمان (٪۲۹) بهشدت موافق بودند که درس پژوهی به آن‌ها فرصتی برای یادگیری از همکاران و پیشرفت حرفه‌ای ارائه می‌دهد. سی‌وشش معلم (٪۲۸) بهشدت موافق بودند که درس پژوهی ایده‌هایی به ذهن آن‌ها می‌آورد که آموزش در کلاس درس را تحت تأثیر قرار می‌داد. سی‌وسه معلم (٪۲۶) بهشدت موافق بودند که درس پژوهی درک آن‌ها را از فرآیندهای یادگیری دانش‌آموزان در یک موضوع خاص افزایش داده است. اگرچه سی نفر از معلمان (٪۲۳) بهشدت موافق بودند که درس پژوهی /شترانک اختیارات و وظایف^۱ را در میان همکاران افزایش می‌دهد، آن‌ها همچنان نسبت به مشاهده تدریسشان توسط دیگران مردّ بودند. از آنجا که معلمان اغلب جدای از هم و پشت درهای بسته تدریس می‌کنند و به حضور همزمان چند تن از همکاران خود در کلاسشان عادت ندارند، این امری طبیعی به نظر می‌رسد. چوکسکی و فرناندز (۲۰۰۴) نیز استدلال می‌کنند که درس پژوهی می‌تواند ارزیابی‌های مفیدی از عملکرد دانش‌آموز ارائه دهد که این آموزش را تحت تأثیر قرار می‌دهد و بخش مهمی از ارزیابی چرخه یادگیری محسوب می‌شود. نتایج پژوهش لیم و همکاران (۲۰۱۱) نشان داد با توجه به تجربه اجرای درس پژوهی در مدارس سنگاپور، اگرچه معلمان به‌طورکلی نسبت به ارزش درس پژوهی متفاوت شده‌اند، ولی آن‌ها به پشتیبانی بیشتری برای رشد درس پژوهی در مدارسشان نیاز دارند. فراهم آوردن فضا و زمان مناسب یک بعد است، اما به‌هرحال معلمان به ابزارهایی برای مشارکت در درس پژوهی نیاز دارند. این ابزارها شامل دسترسی به مواد برنامه درسی^۲، کتاب‌های منبع^۳ برای معلم، نمونه آزمون‌ها^۴ و ارزشیابی‌ها، و همچنین دسترسی به

1- Collegiality

2- curriculum materials

3- resource books

4- assessment exemplars

افراد مرجع که می‌توانند در خلال جلسات برنامه‌ریزی و بحث‌های درسی پس از تحقیقات به معلمان، مشاوره بدهند.

نتایج حاصل از پژوهش خاکباز، فدایی و موسی‌پور (۱۳۸۷) نشان داد که درس پژوهی می‌تواند الگویی مطلوب در توسعه حرفة‌ای معلمان باشد. در این پژوهش، اجرای درس پژوهی در دو گروه معلمان ریاضی راهنمایی توانست بر ادراک معلمی اثر مثبت بگذارد، اعمال معلمی را تقویت کند و ارزش‌های معلمی را بهبود بخشد. در این پژوهش، ادراک معلمی شامل دانش معلمی و دانش ارزیابی بود. اعمال معلمی شامل مشارکت و اقدام و ارزش‌های معلمی شامل پذیرش توانایی خود، پذیرش یادگیری از دیگران، پذیرش نقادی، نگرش نسبت به یادگیری، و نگرش نسبت به ماهیت علم بود که درس پژوهی آنها را بهبود بخشد. این پژوهش حاضر نیز در صدد است تجارب دانشجو معلمان شرکت‌کننده در گروه‌های درس پژوهی مدارس را مورد تحلیل قرار داده و به این سؤال پاسخ دهد که درس پژوهی در چه جنبه‌هایی می‌تواند به توسعه حرفة‌ای معلمان کمک کند؟

روش پژوهش

در این پژوهش بهمنظور دستیابی به تجارب شرکت‌کنندگان از نظریه داده بنیاد استفاده شد. شرکت‌کنندگان در این پژوهش ۱۵ نفر از دانشجو معلمانی بودند که در رشته‌های مختلف کارشناسی دانشگاه فرهنگیان پردیس شهید باهنر همدان مشغول تحصیل بودند. این دانشجو معلمان، هم‌زمان با تحصیل، در مقاطع ابتدایی و راهنمایی نیز مشغول تدریس بودند. با استفاده از نمونه‌گیری هدفمند، دانشجو معلمانی که در گروه‌های درس پژوهی مدارس شرکت داشتند، شناسایی شدند و با آن‌ها مصاحبه‌ای عمیق نیمه ساختاریافته به عمل آمد. آن‌ها در مصاحبه تجارب خود را از شرکت در گروه درس پژوهی بیان کردند و در مورد آنچه از طریق درس پژوهی به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم کسب کرده بودند، صحبت کردند. بعد از هر مصاحبه، داده‌ها تحلیل می‌شدند و نمونه‌گیری نظری تا رسیدن به نقطه اشباع ادامه یافت. بهمنظور بررسی روایی، مقوله‌های به‌دست‌آمده توسط شرکت‌کنندگان مورد بازبینی قرار گرفت که نظر آن‌ها تأیید مقوله‌ها بود. برای تحلیل داده‌ها از روش تحلیل داده‌های نظریه داده بنیاد استفاده شد. کدگذاری در سه مرحله کدگذاری باز، محوری و انتخابی صورت گرفت. در این پژوهش ابتدا طی کدگذاری باز، کدهای مناسب به بخش‌های مختلف داده‌ها اختصاص یافت و

مفاهیم شناسایی شدند (جدول شماره ۱). در مرحله بعد از طریق کدگذاری محوری، ابعاد متفاوت مقوله‌ها و پیوند میان آن‌ها بررسی شد و مؤلفه‌ها شناسایی شدند (جدول شماره ۲). در پایان، مؤلفه‌ها در طبقات مشابه قرار گرفتند و به ابعاد کلی ربط داده شدند (جدول شماره ۳). با توجه به یافته‌های حاصل از کدگذاری باز و محوری و انتخابی در شکل شماره ۱ و ۲ مدل توسعه حرفه‌ای معلمان از طریق درس پژوهی ارائه شد.

یافته‌ها

به منظور تحلیل داده‌های حاصل از مصاحبه، متن مصاحبه روی کاغذ ثبت شد و سپس به منظور شناسایی مفاهیم، کدگذاری باز صورت گرفت که نتایج آن در جدول شماره ۱ ارائه شده است.

جدول ۱. نتایج کدگذاری باز

شناسه	نمونه داده‌ها	مفهوم
۱	<ul style="list-style-type: none"> * طی بحث در گروه درس پژوهی، اطلاعات بیشتری در مورد موضوع درس کسب کردم. * من با اطلاعاتی آشنا شدم که قبل‌آشنا نبودم. * طی گفتگوها برخی از اطلاعات اشتباهی را هم که در مورد موضوع داشتم، تصحیح کردم. * با بحث عمیق بین معلمان، مخصوصاً معلمان باتجربه، یک معلم به اطلاعات بالرزشی دست پیدا می‌کند. * به منظور نوشتن طرح درس، مجبور بودم اطلاعات عمیقی در مورد موضوع پیدا کنم که باعث شد کتاب‌هایی در این زمینه مطالعه کنم، بامطالعه کتاب‌هایی در خصوص موضوع درس به اطلاعات جدیدی دست یافتم. 	دانش مواد موضوعی
۲	<ul style="list-style-type: none"> * یا شرکت در گروه درس پژوهی، به اطلاعاتی در مورد مسائل دانش آموزان در یادگیری و مسائل تدریس دست یافتم. * فهمیدم که یادگیری چه موضوعاتی و چرا برای دانش آموزان مشکل است و همچینی با برخی از مسائل تدریس نیز آشنا شدم. * بحث پیرامون انتخاب موضوع برای درس پژوهی این دانش را به من داد که تدریس برخی موضوعات نسبت به موضوعات دیگر مشکل‌تر است. * بعد از مشاهده تدریس همکارانم نیز با انواع مشکلات در تدریس، بهتر آشنا شدم. 	دانش مسائل یادگیری یادگیری
۳	<ul style="list-style-type: none"> * برای نوشتن طرح درس، و اجرای تدریس و ... کتاب‌های روش تدریس را مطالعه کردم که باعث شد با روش‌های تدریس بیشتر آشنا شوم. * بحث در گروه پیرامون انتخاب روش تدریس مناسب و نحوه اجرای آن‌ها اطلاعات خوبی در مورد روش‌های تدریس به من داد. 	دانش روش‌های تدریس

عنوان	نمونه داده‌ها	شناسه
دانش تجارب یادگیری و تدریس	<ul style="list-style-type: none"> * با توجه به اینکه همه گروه تأکید به استفاده از روش‌های نوین داشتند، با جستجو و بحث پیرامون این روش‌ها با آن‌ها بیشتر آشنا شدم. * موقع نوشتمن طرح درس در مورد اینکه چه فعالیت‌هایی را برای معلم و دانش‌آموزان تنظیم کنیم؛ بحث و گفتگو می‌کردیم. هرکسی فعالیتی را پیشنهاد می‌داد. برخی تأیید و برخی رد می‌شدند. طی گفتگوها من با اصول تنظیم تجارب یادگیری و تدریس آشنا شدم. * من فهمیدم که هر فعالیتی مفید نیست و فعالیت‌هایی برای دانش‌آموزان مفید است که آن‌ها را به تفکر و فعالیت ذهنی و ادارد و برای انها جذابیت داشته باشد. * درس پژوهشی به من کمک کرد اطلاعات بیشتری در مورد فعالیت‌های تدریس و یادگیری کسب کنم. 	۴
دانش رسانه‌ها و مواد آموزشی	<ul style="list-style-type: none"> * با شرکت در گروه درس پژوهشی در مورد رسانه‌ها و مواد آموزشی اطلاعات جدیدی به دست آوردم. * کاربرد برخی از مواد آموزشی را نمی‌دانستم که با کاربرد آن‌ها آشنا شدم و موقع مشاهده تدریس همکارم، نحوه استفاده از آن‌ها را یاد گرفتم. 	۵
دانش فناوری اطلاعات و ارتباطات	<ul style="list-style-type: none"> * با توجه به اینکه تدریس ما مبتنی بر فناوری بود از همکارانم اطلاعاتی در مورد فناوری اطلاعات و ارتباطات یاد گرفتم. * در مورد روش‌های استفاده از این فناوری در تدریس، اطلاعات جدیدی به دست آوردم. * بحث در گروه پیرامون دریافت منابعی مثل پویانمایی و تصویر از اینترنت به من کمک کرد تا با سرچهای مفیدی هم آشنا شوم. 	۶
دانش روش‌های ایجاد انگیزه	<ul style="list-style-type: none"> * موقع تنظیم طرح درس در مورد روش ایجاد انگیزه، بحث و گفتگوهای زیادی صورت کرفت که من از این گفتگوها به روش‌های مناسب ایجاد انگیزه پی بردم و با اصول آن آشنا شدم. 	۷
دانش مدیریت کلاس	<ul style="list-style-type: none"> * طی مشاهده تدریس معلم و بحث‌های بعد از تدریس به اطلاعاتی در مورد نحوه برخورد درست با دانش‌آموزان دست یافتم. * من همیشه در مدیریت کلاس با مشکل مواجه بوده‌ام که با شرکت در این گروه تا حدودی به اشکالاتم پی بردم. * من به این دانش دست یافتم که برای مدیریت کلاس باید دانش‌آموزانم را در تنظیم و اجرای قوانین کلاس مشارکت دهم. 	۸
دانش ارزشیابی	<ul style="list-style-type: none"> * بحث و گفتگو در گروه درس پژوهشی به من کمک کرد تا اطلاعات بیشتری در مورد ارزشیابی آغازین، تکوینی و پایانی اطلاعات خوبی موقع بحث در مورد طرح درس کسب کردم. 	۹
دانش طرح درس نویسی	<ul style="list-style-type: none"> * تجرب معلمان با تجربه در گروه به من کمک کرد تا با اصول طرح درس نویسی بهتر آشنا شوم. * بعد از بحث پیرامون طرح درس، توانستم اشکالات قبلی ام را تصحیح کنم. * نوشتمن طرح درسی با جزئیات کامل باعث شد بهتر با طرح درس آشنا شوم. 	۱۰

شناخته	نمونه داده‌ها	مفاهیم
۱۱	<ul style="list-style-type: none"> * برای اجرای بهتر درس پژوهی، کتاب‌ها و جزواتی را مطالعه کردم. * بحث و گفتگوهای گروهی باعث شد با درس پژوهی، مراحل، نحوه اجرا و مزایای آن بهتر آشنا شوم. 	دانش اجرای درس پژوهی
۱۲	<ul style="list-style-type: none"> * برای نوشتن گزارش درس پژوهی باید اصولی رعایت می‌شد. بهمنظور رعایت آن اصول، مجبور به مطالعه و گفتگو بودیم که به ما ممکن کرد اطلاعات لازم در مورد نوشتن گزارش درس پژوهی را کسب کنیم. 	دانش گزارش‌نویسی درس پژوهی
۱۳	<ul style="list-style-type: none"> * قبل از توانستم مسائل تدریس را تشخیص دهم ولی با شرکت در گروه درس پژوهی فکر می‌کنم اکنون قادرم مسائل را به خوبی شناسایی کنم. * تجربه درس پژوهی به من ممکن کرد در کلاس خودم مسائلی را پیدا کردم که قبل از آن‌ها توجهی نداشتم. 	مهارت مسئله‌یابی
۱۴	<ul style="list-style-type: none"> * با شرکت در گروه درس پژوهی تجارت زیادی در مورد حل مسائل تدریس به دست آوردم. * فهمیدم که برای حل مسئله باید چه کارهایی انجام دهم. با روش‌های حل مسائل تدریس بیشتر آشنا شدم. * فهمیدم که بسیاری از مسائل تدریس را با استفاده از روش‌های تدریس و رسانه‌ها می‌توان حل کرد. * تعامل با همکاران را برای حل مسئله بسیار مفید می‌دانم. * بعد از تجربه، احساس می‌کنم بهتر می‌توانم مسائل تدریس را حل کنم. * قبل از فکر می‌کردم مشکل دانش‌آموزان دیرآموز قابل حل نیست ولی اکنون در پی راه حل‌هایی برای حل مشکل یکی از دانش‌آموزان دیرآموز کلاسمن هستم. 	مهارت حل مسئله
۱۵	<ul style="list-style-type: none"> * با شرکت در گروه درس پژوهی انتقاد کردن را یاد گرفتم. * بعد از تدریس معلم همکار باید تدریس او را ارزیابی می‌کردیم که این کار به من ممکن کرد جرأت انتقاد کردن از دیگران را پیدا کنم. * در مورد روش‌ها و رسانه‌ها نیز بحث می‌کردیم و هر بخشی در گروه ممکن بود با انتقاد همراه باشد که این فرصت را برای ما ایجاد کرد که انتقاد کردن و انتقادپذیری را تمرین کنیم. 	مهارت تفکر انتقادی
۱۶	<ul style="list-style-type: none"> * بهمنظور ارائه ایده‌های نو باید فکر می‌کردیم. فکر کردن در مورد روش‌های تدریس نو، ابزارهای نو برای تدریس، فعالیت‌های ابتکاری و ... به من ممکن کرد خلاقانه را تقویت کنم. * اکنون در تنظیم فعالیت‌های کلاسی ام همیشه به ایده‌های نو فکر می‌کنم. 	مهارت تفکر خلاق
۱۷	<ul style="list-style-type: none"> * بعد از تدریس اول، همکارانم اشکالات اجرای روش تدریس را عنوان کرده‌اند که این به من ممکن کرد با اشکالاتیم بیشتر آشنا شوم. بعد از تدریس دوم دیگر اشکالی در اجرای روش نداشتم و اکنون با مهارت می‌توانم آن روش را اجرا کنم. * همکارانم نیز با نحوه اجرای آن روش تدریس آشنا شدند. * مشاهده تدریس همکاران با تجربه به من ممکن کرد نحوه اجرای برخی از روش تدریس‌ها را یاد بگیرم. 	مهارت اجرای روش‌های تدریس
۱۸	<ul style="list-style-type: none"> * بحث و گفتگو در گروه، و مشاهده تدریس همکاران به من ممکن کرد تجربه خوبی در تنظیم تجارت تدریس و یادگیری کسب کنم. * بعد از شرکت در گروه درس پژوهی تجارت تدریس و یادگیری بهتری را در کلاس اجرا می‌کنم. 	مهارت تنظیم تجارت

مفاهیم	نمونه داده‌ها	شناسه
مهارت استفاده از رسانه	<ul style="list-style-type: none"> * با مشاهده تدریس همکارانم، تجارب خوبی در مورد رسانه‌ها و مواد آموزشی و نحوه استفاده از آن‌ها در تدریس ریاضی کسب کردم. * قبلاً از رسانه‌ها چندان استفاده نمی‌کردم و مهارت استفاده از آن‌ها را نداشتم؛ ولی بعدازینکه در گروه درس پژوهی به اهمیت استفاده از رسانه‌ها در حل مسئله پی بردم و تأثیر آن‌ها را مشاهده کردم، اکنون در کلاسم به خوبی از رسانه‌ها استفاده می‌کنم. 	۱۹
مهارت تولید رسانه	<ul style="list-style-type: none"> * با تجربی که از همکاران کسب کردم، می‌توانم برای تدریس دروس مختلف رسانه‌هایی را بسازم. * مشاهده تدریس همکارانم به من ایده‌هایی برای تولید رسانه داد. * برای خوب تدریس کردن موضوعات مشکل، رسانه می‌سازم و از طریق آن تدریس می‌کنم تا دانشآموزان بهتر یاد بگیرند. 	۲۰
مهارت استفاده از فناوری‌های نوین	<ul style="list-style-type: none"> * شرکت در گروه درس پژوهی به من این تجربه را داد که از فناوری‌های نوین چگونه باید استفاده کرد. 	۲۱
مهارت ایجاد انگیزه در دانش آموzan	<ul style="list-style-type: none"> * با توجه به اینکه در گروه درس پژوهی بحث‌های زیادی در مورد روش‌های ایجاد انگیزه صورت می‌گرفت، من به تجرب ارزشمندی دست‌یافتم و اکنون در کلاسم از آن‌ها استفاده می‌کنم. 	۲۲
مهارت مدیریت کلاس	<ul style="list-style-type: none"> * با شرکت در گروه درس پژوهی، اصولی را از همکارانم یاد گرفتم، بعدازینکه آن اصول را در کلاسم اجرا کردم به اهمیت آن‌ها پی بردم. * قبلاً برای هر گروه‌بندی، کلاسم شلوغ می‌شد و نمی‌توانستم کلاس را مدیریت کنم ولی با اجرای تجربه‌ای که از درس پژوهی به دست آوردم، دیگر این اتفاق نمی‌افتد. 	۲۳
مهارت ارزشیابی	<ul style="list-style-type: none"> * در جریان نوشتمن طرح درس و طی بحث و گفتگوهایی که در گروه صورت می‌گرفت با انواع ارزشیابی در تدریس بهتر آشنا شدم. قبلاً ارزشیابی اغازین را اجرا نمی‌کردم و ارزشیابی تکوینی را هم درست اجرا نمی‌کردم؛ ولی بعد از شرکت در گروه درس پژوهی ارزشیابی آغازین، تکوینی و پایانی را بهدرستی در طرح درس و موقع تدریس اجرا می‌کنم. 	۲۴
مهارت طرح درس نویسی	<ul style="list-style-type: none"> * شرکت در گروه درس پژوهی به بسیاری از سوالات من در مورد طرح درس نویسی پاسخ داد و بسیاری از اشکالات مرا رفع کرد. 	۲۵
مهارت انجام درس پژوهی	<ul style="list-style-type: none"> * قبلاً در مورد درس پژوهی مطالعه کرده بودیم؛ ولی مهارت اجرای آن را نداشتم. با شرکت در گروه درس پژوهی اکنون من و همکارانم به خوبی قادریم برای حل مسائل تدریس و یادگیری درس پژوهی انجام دهیم. 	۲۶
مهارت گزارش نویسی درس پژوهی	<ul style="list-style-type: none"> * با نوشتمن مشارکتی گزارش درس پژوهی، بحث و گفتگو پیرامون گزارش و ارزیابی‌های انجام‌شده تجربه مفیدی برای نوشتمن گزارش درس پژوهی کسب کردم. * قبلاً گزارش اقدام پژوهی نوشته بودم ولی با نوشتمن گزارش درس پژوهی آشنایی نداشتم. طی این تجربه، من و همکارانم مهارت نوشتمن گزارش درس پژوهی را کسب کردیم. 	۲۷
همکاری در ارتقاء دانش همکاران	<ul style="list-style-type: none"> * بعد از شرکت در گروه درس پژوهی اکنون این تمایل در من ایجادشده که دانش خود را به راحتی در اختیار همکارانم قرار دهم. * سوالاتی را که همکارانم در مورد موضوع، روش تدریس و ... می‌پرسند را پاسخ می‌دهم و می‌دارم آن‌ها به آن‌ها کمک کنم. 	۲۸

شناخته	نمونه داده‌ها	مفاهیم
۲۹	* درس پژوهی این جو را در مدرسه ما ایجاد کرده که همه احساس می‌کنند باید به همدیگر کمک کنند، چون در جریان درس پژوهی به اهمیت آن پی بر دیم. * من تمایل دارم اگر تجربه‌ای داشته باشم در اختیار همکارانم قرار دهم تا مهارت‌ها در تدریس بیشتر شود.	همکاری در ارتقاء مهارت همکاران
۳۰	* با تجربه‌ای که از درس پژوهی به دست آوردم به این نکته پی بردم که مشارکت بسیار مؤثر است و به حل مسائل کمک می‌کند و اکنون معلمان یا هر مستله‌ای در تدریس مواجه باشند، تا جایی که در توانم باشد به آن‌ها کمک می‌کنم.	همکاری در حل مسائل همکاران
۳۱	* تجربه درس پژوهی به من کمک کرد از پرسیدن سؤالاتم پیرامون تدریس، هراسی نداشته باشم و به همین علت این جرأت در من ایجاد شد که پیرامون یادگیری از همکاران، همواره با آن‌ها گفتگو کنم. * ما اوقات زیادی را با همکارانمان می‌گذرانیم، بنابراین باید از این فرصت برای یادگیری استفاده کنیم.	مذاکره بهمنظور یادگیری از همکاران
۳۲	* بعد از اجرای درس پژوهی در مدرسه ما فرنگ گفتگو برای یادگیری، تقویت شده و در من هم این انگیزه به وجود آمده که برای یاددهی به همکارانم بیشتر با آن‌ها صحبت کنم.	مذاکره بهمنظور یادگیری به همکاران
۳۳	* با توجه به اینکه در گروه درس پژوهی برای حل مستله گفتگو می‌کردیم به اهمیت آن پی بر دیم. * اکنون معلمان در مدرسه ما برای حل مسائلشان در تدریس با دیگر همکاران، بیشتر گفتگو می‌کنند.	مذاکره بهمنظور حل مسائل همکاران
۳۴	* از تجربه شرکت در گروه درس پژوهی، لذت بردم؛ زیرا از آن طریق، چیزهای زیادی یاد گرفتم.	رضایت درونی از یادگیری
۳۵	* همیشه برای تدریس موضوعی که برای درس پژوهی انتخاب کرده بودیم، مشکل داشتم و داشت آموزان نمی‌توانستند آن موضوع را خوب درک کنند. با کسب این تجربه از اینکه توانسته بودیم به کمک هم این مشکل را حل کنیم، بسیار خوشبود بودم و احساس رضایت می‌کردم.	رضایت درونی از حل مستله در تدریس
۳۶	* بعد از موفقیت درس پژوهی در حل مستله و تجربه مفیدی که برای من و همکارانم ایجاد کرده بود تمایل پیدا کردم برای حل سایر مسائل تدریس نیز در گروههای درس پژوهی شرکت کنم و طرح پژوهی انجام دهم.	ایجاد انگیزه جهت انجام درس پژوهی
۳۷	* با شرکت در گروه درس پژوهی علاقه من به تدریس و یادگیری بیشتر شده و اکنون در مورد تدریس و یادگیری با همکارانم بیشتر بحث می‌کنم. * دوست دارم روش‌ها و ایزارهای جدید تدریس را بشناسم و از تجربه همکارانم استفاده کنم.	افزایش انگیزه نسبت به تدریس و یادگیری
۳۸	* تجربه حل مستله تدریس در درس پژوهی این علاقه را در من ایجاد کرد که نسبت به مسائل تدریس نباید بی‌تفاوت باشم، چون من مسئول و مسئولیت دارم که آن مسائل را حل کنم.	افزایش علاقه نسبت به حل مسائل تدریس

بعد از اینکه مفاهیم، شناسایی شدند برای دستیابی به مؤلفه‌ها، کدگذاری محوری صورت گرفت که نتایج آن در جدول شماره ۲، ارائه شده است.

جدول ۲. نتایج کدگذاری محوری

شناسه	مفاهیم	مؤلفه‌ها
۱-۲	دانش مواد موضوعی + دانش مسائل یاددهی یادگیری	دانش محتوایی
۳-۱۰	دانش روش‌های تدریس + دانش تجارب یادگیری و تدریس + دانش رسانه‌ها و مواد آموزشی + دانش فناوری اطلاعات و ارتباطات + دانش روش‌های ایجاد انگیزه + دانش مدیریت کلاس + دانش ارزشیابی + دانش طرح درس نویسی	دانش تدریس
۱۱-۱۲	دانش اجرای درس پژوهی + دانش گزارش نویسی درس پژوهی	دانش پژوهی
۱۳-۱۶	مهارت مسئله یابی + مهارت حل مسئله + مهارت تفکر انتقادی + مهارت تفکر خلاق	مهارت‌های فکری
۱۷-۲۵	مهارت اجرای روش‌های تدریس + مهارت تنظیم تجارب + مهارت استفاده از رسانه + مهارت تولید رسانه + مهارت استفاده از فناوری‌های نوین + مهارت ایجاد انگیزه در دانش آموزان + مهارت مدیریت کلاس + مهارت ارزشیابی + مهارت طرح درس نویسی	مهارت تدریس
۲۷-۲۶	مهارت انجام درس پژوهی + مهارت گزارش نویسی درس پژوهی	مهارت درس پژوهی
۲۸-۳۰	همکاری در ارتقاء دانش همکاران + همکاری در ارتقاء مهارت همکاران + همکاری در حل مسائل همکاران	تمایل به همکاری
۳۱-۳۳	مذاکره بهمنظر یادگیری از همکاران + مذاکره بهمنظر یاددهی به همکاران + مذاکره بهمنظر حل مسائل همکاران	تمایل به مذاکره
۳۴-۳۵	رضایت درونی از یادگیری + رضایت درونی از حل مسئله در تدریس	کسب رضایت درونی
۳۶-۳۸	ایجاد انگیزه جهت انجام درس پژوهی + افزایش انگیزه نسبت به تدریس و یادگیری + افزایش علاقه نسبت به حل مسائل تدریس	ایجاد انگیزه و علاقه

در پایان، کدگذاری انتخابی صورت گرفت و ابعاد کلی شناسایی شدند که در جدول شماره ۳ به آن‌ها اشاره شده است.

بر اساس یافته‌های حاصل از کدگذاری باز، محوری و انتخابی، می‌توان مدل توسعه حرفة‌ای معلمان از طریق درس پژوهی را در شکل شماره ۱ مشاهده نمود.

بر اساس مدل فوق، تجارب معلمان شرکت‌کننده در درس پژوهی، نشان داد که درس پژوهی در سه بعد دانش، مهارت و نگرش به توسعه حرفة‌ای معلمان کمک می‌کند. معلمان با شرکت در گروه‌های درس پژوهی، مهارت‌های حرفة‌ای فوق را کسب می‌کنند که این مهارت‌های حرفة‌ای می‌تواند به توسعه حرفة‌ای آن‌ها کمک کند.

جدول ۳. نتایج کدگذاری انتخابی

موضوع	ابعاد	مؤلفه‌ها
توسعه حرفه‌ای معلمان	دانش	دانش محتوازی
		دانش تدریس
		دانش درس پژوهی
	مهارت	مهارت‌های فکری
		مهارت‌های تدریس
		مهارت درس پژوهی
	نگرش	تمایل به همکاری
		تمایل به مذاکره
		کسب رضایت درونی
		ایجاد انگیزه و علاقه

شکل ۱.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج حاصل از تحلیل داده‌ها نشان داد با توجه به تجارب معلمان، درس پژوهی به توسعه مهارت‌های حرفه‌ای معلم در سه بعد دانش، مهارت و نگرش کمک می‌کند که در زیر به تحلیل و تفسیر این یافته‌ها می‌پردازیم.

بعد دانش

۱- **دانش محتوایی:** شامل ۲ دسته فرعی دانش مواد موضوعی، و دانش مسائل یاددهی- یادگیری.

با توجه به اظهارات معلمان (در جدول شماره ۱ نمونه داده‌ها آورده شده است) در جریان طراحی و اجرای درس پژوهی، در زمینه موضوع موربدبررسی ساعت‌ها بحث و گفتگو کرده‌اند، مطالعه کرده و اطلاعات جمع‌آوری نموده‌اند. به گفته آن‌ها این عمل باعث شده درکشان از دانش موضوعی گسترش یابد. همچنین اظهار نموده‌اند که اجرا و مشاهده تدریس همکاران، موقعیت ارزشمندی برای آن‌ها فراهم نموده که به درک دانش موضوعی آن‌ها کمک کرده است و باعث شده اشکالات قبلی‌شان برطرف شود و از یکدیگر چیزهایی بیاموزند. معلمان شرکت‌کننده در مراحل مختلف درس پژوهی از جمله نوشتن طرح درس، بحث پیرامون موضوع موردنظر و تبیین آن، بحث پیرامون روش‌های مناسب برای تدریس موضوع، مشاهده تدریس همکاران و ارزیابی تدریس آن‌ها، مشارکت فعال دارند. بحث‌ها و گفتگوها به معلمان کمک می‌کند که در خصوص دانش محتوایی موردنظر اطلاعات زیادی کسب کنند و چون در جریان کسب این اطلاعات، درگیری فعال با موضوع موردنظر دارند، یادگیری عمیق‌تری در خصوص دانش محتوایی کسب خواهند نمود. برخی معلمان در گروه درس پژوهی نسبت به سایر معلمان، تجربه بیشتری در خصوص دانش محتوایی دارند و آن‌ها نیز به افزایش دانش سایر معلمان کمک خواهند نمود؛ مثلاً اگر معلم کم تجربه‌ای، دانش ضعیفی در مورد ترکیب وصفی و اضافی داشته باشد، در اثر تعامل با همکاران، ضعف او در این دانش محتوایی برطرف خواهد شد. همچنین برخی از معلمان به علت تجربه کمتر، ممکن است با مسائل تدریس و چرایی و چگونگی آن‌ها آشنا نباشند که در جریان شرکت در گروه‌های درس پژوهی این دانش را کسب خواهند نمود. معلمان شرکت‌کننده در گروه‌های درس پژوهی برای انتخاب موضوع،

لازم است مدت‌ها بحث و گفتگو کنند و موضوعی را انتخاب کنند که برای تدریس و یادگیری، مشکل و چالش‌برانگیز باشد، بحث و گفتگو پیرامون موضوع و مشاهده تدریس همکاران در جریان اجرا، دانش عمیقی به معلمان در مورد آشنایی با مسائل یاددهی و یادگیری می‌دهد.

۲- دانش تدریس: شامل ۱ دسته فرعی دانش روش‌های تدریس، دانش تجارت یادگیری و تدریس، دانش رسانه‌ها و مواد آموزشی، دانش فناوری اطلاعات و ارتباطات، دانش روش‌های ایجاد انگیزه، دانش مدیریت کلاس، دانش ارزشیابی و دانش طرح درس نویسی-تجارت معلمان شرکت‌کننده در درس پژوهی نشان داد که درس پژوهی می‌تواند به دانش تدریس آن‌ها کمک کند. در جریان طراحی و اجرای درس پژوهی، معلمان با یکدیگر در گروه، پیرامون بهترین روش برای تدریس موضوع، بهترین فعالیت‌ها برای اجرا در کلاس، بهترین روش برای ایجاد انگیزه، نحوه درگیر کردن دانش‌آموزان در کلاس، نحوه ارزشیابی، نحوه طرح درس نویسی و ... بحث و گفتگو می‌کنند که تبادل تجربیات در این زمینه بین معلمان باعث می‌شود از دانش یکدیگر بپره برد و دانش تدریس خود را توسعه دهند. معمولاً در گروه‌های درس پژوهی، معلمی که تجربه بیشتری دارد داوطلب تدریس می‌شود؛ هنگام اجرای تدریس توسط معلم با تجربه، سایر معلمان از تدریس او چیزهای زیادی می‌آموزند. آن‌ها دانشی از روش‌های تدریس، فعالیت‌های یادگیری، نحوه استفاده از رسانه‌ها، ایجاد انگیزه، مدیریت کلاس و ... به دست می‌آورند. آنچه آن‌ها از این طریق کسب می‌کنند، بسیار عینی و ملموس است؛ بنابراین یادگیری بهتری را به دنبال خواهد داشت. به طور مثال معلمان با مشاهده معلمی که با روش بدیعه پردازی تدریس می‌کند، با این روش تدریس و نحوه اجرای آن، بهتر آشنا خواهند شد. بعد از تدریس توسط معلم، لازم است تدریس وی ارزیابی شود که این فعالیت نیز با توجه به اینکه با بحث پیرامون کلیه مراحل تدریس، همراه است به گسترش دانش تدریس کمک خواهد کرد.

۳- دانش درس پژوهشی: شامل ۲ دسته فرعی دانش اجرای درس پژوهی و دانش گزارش‌نویسی درس پژوهی.

آشنایی با درس پژوهی، چیزی نیست که به راحتی از طریق مطالعه و خواندن مطالبی در این خصوص کسب شود. به گفته معلمان، با شرکت در گروه‌های درس پژوهی و از طریق

درگیری در این فرایند هم به شکل تئوری با این دانش آشنا شده‌اند و هم نحوه اجرای آن را در عمل آموخته‌اند. معلمان شرکت‌کننده در گروه درس پژوهی با اجرای عملی، درگیری فعال و شرکت در یک فعالیت مشارکتی از مزیت یادگیری فعال، یادگیری عینی و یادگیری مشارکتی بهره‌مند شده و دانش اجرا و گزارش‌نویسی درس پژوهی را بهتر می‌آموزنند. آن‌ها بر سر درس پژوهی و نحوه اجرای آن، بحث و گفتگو می‌کنند و از تجارت یکدیگر بهره‌مند می‌شوند، بنابراین دانش مؤثری در این زمینه کسب می‌کنند.

بعد مهارت

۱- مهارت‌های فکری: شامل ۶ دستهٔ فرعی مهارت مسئلهٔ یابی، مهارت حل مسئله، مهارت تفکر انتقادی و مهارت تفکر خلاق.

معلمان عنوان نمودند که در گروه‌های درس پژوهی بر سر حل مشکل بحث می‌کردند، از همدیگر انتقاد می‌کردند، ساعت‌ها فکر کرده و به جستجوی روش‌های نوآورانه‌ای برای تدریس می‌پرداختند. آن‌ها این تجارت را بسیار مفید می‌دانستند. بنابراین می‌توان گفت این گونه درگیری‌های ذهنی، زمینهٔ تقویت مهارت‌های فکری آن‌ها را فراهم آورده و به آن‌ها کمک کرده نقش معلم فکور را تمرین کنند. تعامل با همکاران در گروه درس پژوهی این امکان را برای معلمان ایجاد می‌کند که بتوانند مسائل تدریس را حل کنند و این تجربهٔ حل مسائل تدریس، به آن‌ها مهارت و جرأت می‌دهد که احساس کنند در حل مسائل، توانمند هستند. در جریان اجرای درس پژوهی، معلمان تلاش می‌کنند مسئله‌ای را حل کنند و برای حل مسئله سعی می‌کنند از توانایی‌های فکری خود استفاده کنند. آن‌ها باید برای حل مسئله، طرح‌ها و ایده‌های نو و خلاقانه‌ای را به کار گیرند، بنابراین فکر می‌کنند و طرح‌ها و ایده‌های نو برای تدریس موضوع پیشنهاد می‌دهند. تجربه نمودن ایده‌های نو و ارائه طرح‌های نو، احساس و توانمندی تفکر خلاقانه را در آن‌ها ایجاد می‌کند. معلمان در گروه‌های درس پژوهی و در مرحله ارزیابی تدریس به راحتی می‌توانند از همدیگر انتقاد کنند، چرا که در آنجا انتقاد به حل مسئله کمک می‌کند؛ تجربه نمودن این محیط برای معلمان باعث می‌شود به تدریج، انتقاد‌پذیر شده و تفکر انتقادی پیدا کنند. وقتی در محیطی قرار می‌گیرند که در مراحل مختلف به مهارت‌های فکری نیاز است، پس سعی می‌کنند آن مهارت‌ها را به کار گیرند.

۲- مهارت تدریس: شامل ۱۶ دستهٔ فرعی مهارت در اجرای روش‌های تدریس، مهارت تنظیم

تجارب یادگیری و تدریس، مهارت استفاده از رسانه‌ها و مواد آموزشی، مهارت استفاده از فناوری‌های نوین، مهارت ایجاد انگیزه در دانشآموزان، مهارت مدیریت کلاس، مهارت ارزشیابی و مهارت طرح درس نویسی.

معلمان بیان کردند که در جریان شرکت در گروه‌های درس پژوهی بسیاری از مهارت‌های تدریس‌شان بهبود پیداکرده است. در جریان اجرای درس پژوهی معمولاً یک معلم با تجربه، تدریس می‌کند و بقیه معلمان تدریس را مشاهده و ارزیابی می‌کنند. این عمل باعث می‌شود معلمانی که تدریس را مشاهده می‌کنند در خصوص روش تدریس، فعالیت‌های دانشآموزان در کلاس، رسانه‌ها و فناوری‌هایی که در تدریس استفاده می‌شود، نحوه ایجاد انگیزه معلم، نحوه مدیریت کلاس توسط معلم و نحوه ارزشیابی معلم، تجارب مفیدی کسب کنند و نگاه انتقادی به منظور حل مشکلات تدریس نیز تجربه مؤثرتری برای معلمان فراهم می‌کند؛ چرا که باعث می‌شود در جریان ارزیابی تدریس توسط سایر معلمان، نقایص تدریس مشخص شده و بر سر روش‌های جایگزین ممکن برای رفع نقایص، بحث‌های عمیقی بین معلمان صورت می‌گیرد که همه این‌ها باعث ارتقاء مهارت تدریس معلمان می‌شود. برخی از معلمان در گروه‌های درس پژوهی ممکن است مهارت استفاده از یک روش تدریس یا یک رسانه یا را نداشته باشند که با مشاهده تدریس معلمان با تجربه و بحث‌ها و گفتگوهایی که بین آن‌ها ردوبلد می‌شود، این مهارت را پیدا می‌کنند که در کلاس خودشان از آن رسانه استفاده کنند یا روش تدریس موردنظر را به خوبی به کار گیرند.

۳- مهارت درس پژوهشی: شامل ۲ دسته فرعی مهارت انجام درس پژوهی و مهارت گزارش‌نویسی پژوهش.

به گفته معلمان با شرکت در گروه درس پژوهی مهارت آن‌ها در انجام درس پژوهی و گزارش‌نویسی درس پژوهی بهبود پیداکرده است. معلمان شرکت‌کننده در گروه درس پژوهی به کمک هم‌دیگر باید درس پژوهی را طراحی و اجرا کنند و در پایان، گزارش آن را بنویسند. معلمان در این جریان، کاملاً فعال‌اند و از تجربه هم‌دیگر بهره می‌برند. آن‌ها با انجام یک فعالیت مشارکتی، به یادگیری مؤثری دست خواهند یافت. کاملاً واضح است که درگیر شدن در اجرای یک فعالیت، بهترین و مؤثرترین تجربه یادگیری است. معلمان از طریق تعامل با یکدیگر و تجربه عملی درس پژوهی، مهارت انجام درس پژوهی و گزارش‌نویسی آن را به

شكل مؤثری کسب خواهند کرد. بنابراین می‌توان گفت که معلمان با تجربه عملی انجام درس پژوهی و گزارش نویسی آن، احساس کردن که مهارت انجام درس پژوهی را پیدا کرده‌اند و این احساس ارزشمندی است؛ چرا که به آن‌ها جرأت می‌دهد بعدها از این شیوه جهت درگیر شدن در حل مسائل تدریس استفاده کنند.

بعد نگرش

۱- تمایل به همکاری: شامل ۳ دسته فرعی همکاری در ارتقاء دانش همکاران، همکاری در ارتقاء مهارت همکاران، همکاری در حل مسائل همکاران.

تجربه معلمان شرکت‌کننده در گروه درس پژوهی نشان داد که تمایل به همکاری در معلمان تقویت‌شده است. آن‌ها بیان نمودند که در اثر این تجربه به منظور ارتقاء دانش، مهارت و حل مسائل همکارانشان تمایل دارند با آن‌ها همکاری کنند. این تمایل می‌تواند ناشی از کسب تجربه آن‌ها در یک کار گروهی و مشارکتی باشد. معمولاً در کلیه مراحل درس پژوهی، همکاری و مشارکت بین معلمان، عنصر اصلی است و بدون همکاری، موفقیتی به وجود نمی‌آید. تمرين موفقیت‌آمیز کارهای گروهی و مشارکتی برای معلمان، تجربه ارزشمندی ایجاد می‌کند و تمایل به انجام چنین کارهایی را در آن‌ها تقویت می‌کند. آن‌ها با کسب این تجربه درمی‌یابند که به هم‌دیگر نیاز دارند و به تنهایی قادر به حل مسائلشان نیستند. آن‌ها از طریق تجربه درس پژوهی به این نکته پی می‌برند که از طریق همکاری، هم خودشان نفع می‌برند و هم به دیگران نفع می‌رسانند.

۲- تمایل به مذاکره: شامل ۳ دسته فرعی مذاکره به منظور یادگیری از همکاران، مذاکره به منظور یاددهی به همکاران، مذاکره به منظور حل مسائل همکاران.

معلمان در گروه‌های درس پژوهی به اهمیت مذاکره پی بردند و ارزش آن را در حل مسائل، درک کرده‌اند؛ بنابراین با کسب این تجربه، تمایل به مذاکره در آن‌ها افزایش یافته بود. در جریان طراحی و اجرای درس پژوهی، مذاکرات متعددی بین معلمان صورت می‌گیرد. شاید بتوان گفت که بسیاری از مسائل تدریس از طریق مذاکره بین معلمان، حل می‌شود؛ از طرف دیگر از طریق مذاکره است که معلمان می‌توانند از یکدیگر بیاموزند. در گروه‌های درس پژوهی، معلمان از طریق مذاکره هم می‌توانند از همکارانشان یاد بگیرند و هم می‌توانند به آن‌ها

یاد بدهند و به کمک هم مسائل را حل نمایند. بنابراین تجربه موفقیت‌آمیز مذاکره در درس پژوهی، تمایل به مذاکره را در بین معلمان افزایش خواهد داد.

۳- کسب رضایت درونی: شامل ۲ دسته فرعی رضایت درونی از یادگیری، رضایت درونی از حل مسئله در تدریس.

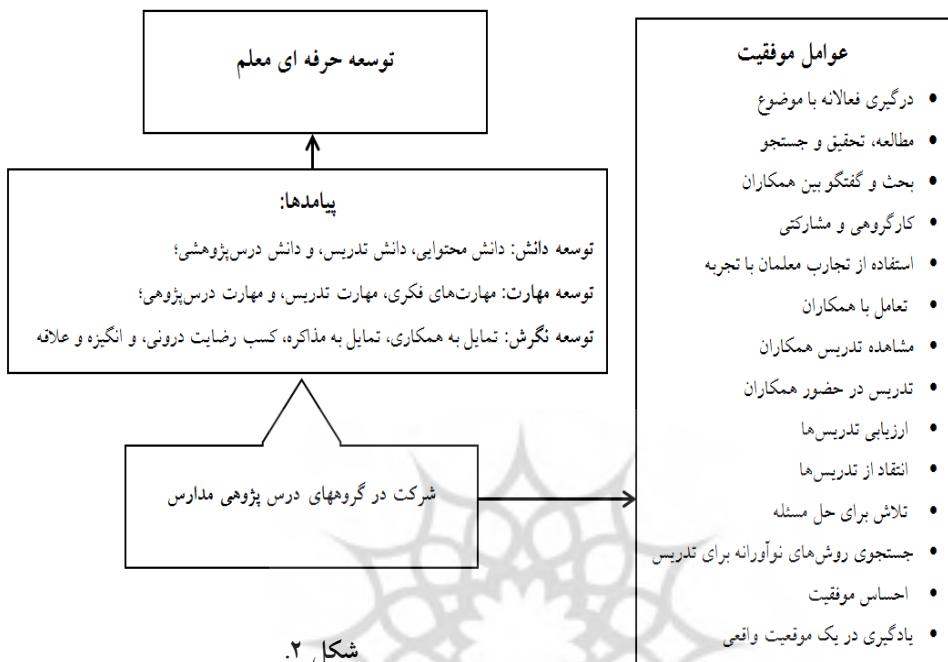
در گروههای درس پژوهی، معلمان اظهار رضایت از یادگیری و رضایت از حل مسئله داشتند. برخی از معلمان، ممکن است در دانش و مهارت تدریس، ضعف داشته باشند که با شرکت در گروههای درس پژوهی و بهره‌گیری از تجرب سایر معلمان، این ضعف آنها برطرف خواهد شد؛ ازین‌رو رضایت درونی برای آنها حاصل می‌شود. معلمانی هم که به دیگران کمک می‌کنند و مشکل آنها را حل می‌کنند به نوع دیگری رضایت درونی کسب می‌کنند. همچنین کاملاً واضح است که هر انسانی بعدازینکه موفق به حل مسئله‌ای می‌شود، رضایت درونی برایش حاصل می‌شود؛ شرکت در گروههای درس پژوهی می‌تواند این تجربه را برای معلمان فراهم نماید.

۴- ایجاد انگیزه و علاقه: شامل ۳ دسته فرعی ایجاد انگیزه جهت انجام درس پژوهی، ایجاد انگیزه نسبت به تدریس و یادگیری، افزایش علاقه نسبت به حل مسائل تدریس.

معلمان شرکت‌کننده در گروههای درس پژوهی بیان کردند بعد از انجام این فعالیت، انگیزه بیشتری برای انجام درس پژوهی و حل مسائل تدریس پیداکرده‌اند. در گروههای درس پژوهی، تجربه حل مسئله و احساس مفید بودن به معلمان انگیزه‌ای دوچندان می‌دهد تا در آینده، علاقه بیشتری به تدریس و یادگیری و حل مسائل از طریق درس پژوهی داشته باشند. زمانی که معلمان احساس می‌کنند قادر به حل مسائل تدریس و یادگیری هستند، انگیزه آنها برای انجام این کار تقویت می‌شود. این انگیزه از آنجا ناشی می‌شود که آنها در یک کار گروهی و مشارکتی تجرب خوبی کسب کرده‌اند و موفق بوده‌اند. دانش و مهارتی که معلمان در جریان اجرای درس پژوهی پیدا می‌کنند، انگیزه و علاقه آنها نسبت به تدریس و یادگیری را افزایش می‌دهد چرا که احساس می‌کنند که معلمی توانمند هستند و قادرند مسائل تدریس را در تعامل با همکارانشان حل نمایند.

به‌طور خلاصه، تحلیل تجرب معلمان شرکت‌کننده در گروههای درس پژوهی نشان داد جستجو برای جمع‌آوری اطلاعات به‌منظور طرح درس نویسی و تدریس باعث شده بسیاری

از مسائل آن‌ها در حوزه تدریس و یادگیری برطرف شود و اطلاعات آن‌ها افزایش یابد. گفتمان در گروه درس پژوهی بین معلمان باعث شده مسائل آن‌ها در حوزه تدریس و یادگیری حل شود و ضعف آن‌ها در دانش و مهارت تدریس، برطرف شود. معلمان در گروه‌های درس پژوهی در مورد محتوا و روش تدریس مؤثر برای آن محتوا مدت‌ها بحث و گفتگو می‌کنند. آن‌ها برای حل مسئله، جلسات متعددی تشکیل می‌دهند. تجارب معلمان حاکی از آن بود که وجود معلمانی با تجربه در گروه درس پژوهی این امکان را برای سایر معلمان به وجود آورده که از تجارب آن‌ها استفاده کنند. برخی از معلمان در دانش موضوعی ضعف دارند که در این جریان، می‌توانند به طور مستقیم و غیرمستقیم از تجارب معلمان با تجربه بهره‌مند شده و ضعف خود را برطرف سازند. مشاهده تدریس دیگران این امکان را برای سایر معلمان به وجود می‌آورد که دانش تدریس را مورد مشاهده و ارزیابی قرار دهند. نقد و بررسی طرح درس و تدریس به آن‌ها کمک کرده تا ضعف خود را در این زمینه برطرف سازند و از سایر معلمان بیاموزند. این فعالیت برای معلمان این امکان را به وجود می‌آورد که از تجارب سایر معلمان استفاده کنند و انتقاد کردن و انتقاد پذیری را تمرین کنند. درس پژوهی فرصت اظهارنظر، انتقاد، مطالعه، پژوهش، تفکر، نوآوری، و ... را برای معلمان فراهم می‌سازد که این فرصت‌ها، برای توسعه حرفه‌ای بسیار ارزشمند هستند. معلمان همواره در گروه‌های درس پژوهی سعی دارند برای حل مسائل تدریس، بهترین و خلاقانه‌ترین روش‌ها را پیدا کنند که این می‌تواند به توسعه تفکر خلاق آن‌ها کمک کند. برای دستیابی به یک طرح درس خوب، روش تدریس مناسب، رسانه‌های مناسب، روش ارزشیابی مطلوب و ... بحث و گفتگوهای مداومی ترتیب می‌دهند. با جستجوی اطلاعات و مطالعه منابع مختلف، دانش خود را توسعه داده و به دیگر اعضای گروه هم منتقل می‌کنند. تبادل تجربیات در گروه، مشاهده تدریس همکاران، ارزیابی و نقد تدریس اول، بحث‌هایی پیرامون اصلاح تدریس اول، ارزیابی مجدد تدریس و ... می‌تواند تجارب مفیدی در اختیار معلمان قرار دهد. درس پژوهی فرصتی مغتنم برای کسب تجربه از همکاران را فراهم می‌آورد. درگیر شدن عملی معلمان در حل مسئله مرتبط با تدریس، مهارت‌های آن‌ها را ارتقاء می‌بخشد. جو مطلوب مشارکت و همکاری در گروه‌های درس پژوهی و نتیجه مطلوبی که این فعالیت به همراه دارد باعث می‌شود نگرش معلمان شرکت‌کننده در گروه‌های درس پژوهی نیز تقویت شود.

در کل با توجه به شکل شماره ۲ می‌توان گفت شرکت معلمان در گروههای درس پژوهی مدارس می‌تواند پیامدهای مؤثری در سه بعد دانش، مهارت و نگرش برای معلمان داشته باشد. در بعد دانش: دانش محتوایی، دانش تدریس، و دانش درس پژوهی؛ در بعد مهارت: مهارت‌های فکری، مهارت تدریس، و مهارت درس پژوهی؛ و در بعد نگرش: تمایل به همکاری، تمایل به مذکور، کسب رضایت درونی، و انگیزه و علاقه آن‌ها توسعه یافته است. این پیامدها درنهایت به توسعه حرفه‌ای آن‌ها کمک می‌کند. از نظر معلمان شرکت‌کننده در گروههای درس پژوهی، عواملی که باعث موفقیت آن‌ها شده و به توسعه حرفه‌ای آن‌ها کمک کرده عبارت‌اند از: درگیری فعالانه با موضوع، مطالعه، تحقیق و جستجو، بحث و گفتگو بین همکاران، کارگروهی و مشارکتی، استفاده از تجارب معلمان با تجربه، تعامل با همکاران، مشاهده تدریس همکاران، تدریس در حضور همکاران، ارزیابی تدریس‌ها، انتقاد از تدریس‌ها، تلاش برای حل مسئله، جستجوی روش‌های نوآورانه برای تدریس، احساس موفقیت، یادگیری در یک موقعیت واقعی.

منابع

- استیپانک، جنیفر، اپل، گری، لیونگ، ملیندا، مانگان، میشل تورنر، و میتشل، مارک (۱۳۸۹). هدایت درس پژوهی راهنمایی عملی برای معلمان و مدیران. (ترجمه رضا ساکی و داریوش مدنی). تهران: انتشارات حکمت علوی. (تاریخ انتشار اثر به زبان اصلی، ۲۰۰۷).
- خاکباز، عظیمه السادات، فدایی، محمد رضا، موسی‌پور، نعمت‌الله (۱۳۸۷). تأثیر درس پژوهی بر توسعه حرفة‌ای معلمان ریاضی. *فصلنامه تعلیم و تربیت*، ۹۴، ۱۴۶-۱۲۳.
- دانایی‌فرد، حسن، و امامی، مجتبی (۱۳۸۶). استراتژی‌های پژوهش کیفی: تأملی بر نظریه‌پردازی داده بنیاد. *اندیشه مدیریت*، ۱(۲)، ۹۷-۶۹.
- دانش‌پژوه، زهرا (۱۳۸۲). سنجش مهارت‌های حرفة‌ای معلمان دوره راهنمایی (علوم و ریاضی). *فصلنامه نوآوری‌های آموزشی*، ۲(۶)، ۹۴-۶۹.
- دانش‌پژوه، زهرا، و فرزاد، ولی‌الله (۱۳۸۵). ارزشیابی مهارت‌های حرفة‌ای معلمان دوره ابتدایی. *فصلنامه نوآوری‌های آموزشی*، ۵(۱۸)، ۱۷۰-۱۳۵.
- طاهری، مرتضی، عارفی، محبوبه، پرداختچی، محمدحسن، و قهرمانی، محمد (۱۳۹۲). کاوش فرایند توسعه حرفة‌ای معلمان در مراکز تربیت‌علم: نظریه داده بنیاد. *فصلنامه نوآوری‌های آموزشی*، ۱۲(۴۵)، ۱۷۶-۱۴۹.
- کریمی، فریبا (۱۳۸۷). مطالعه صلاحیت‌های حرفة‌ای معلمان دوره ابتدایی. *فصلنامه رهبری و مدیریت آموزشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار*، ۲(۴)، ۱۶۶-۱۵۱.
- مهرمحمدی، محمود (۱۳۷۹). بازاندیشی فرایند یاددهی- یادگیری و تربیت‌علم. تهران: انتشارات مدرسه.
- Buczynski, S., & Hansen, C. B. (2010). Impact of professional development on teacher practice: Uncovering connections. *Teaching and Teacher Education*, 26 (3), 599-607.
- Chokski, S., & Fernandez, C. (2004). Challenges to importing Japanese lesson study: Concerns, misconceptions and nuances. *Phi Delta Kappan*, 85 (6), 520-525.
- Creswell, J. (2007). *Qualitative inquiry & research design: Choosing among five approaches*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Darling-Hammond, L., Wei, R. C., Andree, A., Richardson, N., and

- Orphanos, S. (2009). *Professional learning in the learning profession: A status report on teacher development in the United States and abroad*. Dallas, TX: National Staff Development Council.
- Dubin, J. (2010). Growing together: American teachers embrace the Japanese art of lesson study. *Education Digest*, 75 (6), 23-29.
- Fairbanks, C. M., & LaGrone, D. (2006). Learning together: Constructing knowledge in a teacher research group. *Teacher Education Quarterly*, 33 (3), 7-25.
- Fang, Y. P., Lee, K. E. C., & Haron, S. T. (2009). Lesson study in mathematics: Three cases from Singapore. In K.Y. Wong, P.Y. Lee, B. Kaur, P.Y. Foong, & S.F. Ng (Eds.), *Mathematics education – The Singapore journey* (104–129). Singapore: World Scientific.
- Guskey, T. (2002). Professional development and teacher change. *Teachers and Teaching: Theory and Practice*, 8 (3/4), 381–391.
- Guskey, T., (2009). Closing the knowledge gap on effective professional development. *Educational Horizons*, 87 (4), 224-233.
- Hashimoto, Y., Tsubota, K., & Ikeda, T. (2003). *Ima Naze Jugyo Kenkyu Ka: Sansuijugyo no Saikochiku*. Tokyo: Toyokan-Shuppan. (Why lesson study now: restructuring Math lessons).
- Lewis, C. C. (2002). *Lesson study: A handbook of teacher-led instructional change*. Philadelphia, PA: Research for Better Schools.
- Lewis, C., & Hurd, J. (2011). *Lesson study step by step: How teacher learning communities improve instruction*. Portsmouth, NH: Heinemann.
- Lewis, C., & Tsuchida, I. (1997). Planned educational change in Japan: The case of elementary science instruction. *Journal of Educational Policy*, 12 (5), 313-331.
- Lewis, C., & Tsuchida, I. (1998). A lesson is like a swiftly flowing river: Research lessons and the improvement of Japanese education. *American Educator*, Winter, 14-52.
- Lewis, C., Perry, R., & Hurd, J. (2004). A deeper look at lesson study. *Educational Leadership*, 61 (5), 18–23.
- Lim, C., Lee, C., Saito, E. & Haron, S. (2011). Taking stock of Lesson Study as a platform for teacher development in Singapore, *Asia-Pacific Journal of Teacher Education*, 39 (4), 353-365.
- Mezirow, J., Taylor, E., & Associates (2009). *Transformative learning in practice: Insights from community, workplace and*

- higher education.* San Francisco, CA: Jossey-Bass.
- Murata, A. (2011). Introduction: Conceptual overview of lesson study. In Hart, L., Alston, A., & Murata, A. (Eds.), *Lesson study research and practice in mathematics education* (1-12). New York, NY: Springer.
- Olson, J. C., White, P., & Sparrow, L. (2011). Influences of lesson study on teachers' mathematics pedagogy. In Hart, L. C., Alston, A., & Murata, A. (Eds.), *Lesson study research and practice in mathematics in education.* New York, NY: Springer.
- Sagor, R. (1992). *How to conduct collaborative action research.* Alexandria, VA: ASCD.
- West, C. (2011). Action Research as a Professional Development Activity, *Arts Education Policy Review*, 112 (2), 89–94. Available at: <http://dx.doi.org/10.1080/10632913.2011.546697>.
- Yoshida, M. (2005). An overview of lesson study. In Wang-Iverson, P., & Yoshida, M. (Eds.) *Building our understanding of lesson study* (3-15). Philadelphia, PA: Research for Better Schools.

